

**Морозова Марина Анатоліївна, студентка
Національного авіаційного університету
Науковий керівник: Полоус О.В.
к.е.н., доцент кафедри економіки
повітряного транспорту
Національного авіаційного університету**

ГЕНЕЗИС ГЕОЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ В СВІТОВОМУ ГОСПОДАРСТВІ

У сучасному світі існують різні визначення терміну «геоекономіка». Дослідники вважають що геоекономіка є продовженням геополітики [2]. Вперше концепцію геоекономіки висунув Фрітц Реріг, а саме поняття введене істориком Фернаном Броделем. Він вважав що геоекономіка - це виняткова версія мондіалістської геополітики, яка аналізує першочергово не географічні, культурні, національні, історичні чинники, що складають саму суть геополітичного підходу, а чисто економічну реальність в її відношенні до простору. Тобто неважливо хто проживає на даній території, яку має історію, культуру, звичаї чи традиції, важливо де знаходяться інформаційні центри, центри світових бірж чи корисних копалин, або великі виробництва. В Європі прихильником геоекономічної концепції є Жак Атталі - це французький письменник, економіст, в минулому він був особистим радником президента Франції - Франсуа Міттерана, а також деякий час працював директором Європейського Банку Реконструкції та Розвитку. У своєму підході Атталі виділяє три основних регіони, які стануть економічними центрами:

- Американський простір;
- Європейський простір;
- Тихоокеанський регіон.

Історик вважав що між цими просторами не буде існувати ніяких відмінностей, крім географічних.

Основною ідеєю геоекономічного підходу є те, що припинивши військово-стратегічне протистояння держави перейшли до економічного.

Ідею геоекономіки у США розвивав історик, спеціаліст з питань міжнародних зв'язків, історії військових сутичок і стратегії – Едвард Люттвак. Він протиставляє геоекономіку військовій потужності, тобто розробці економічного захисту та наступу, для досягнення мети. У первинному визначенні Люттвача місія геоекономіки формулюється так: «Якщо внутрішнє об'єднання нації має бути підтримано консолідуючою загрозою, то на сьогодні такою повинна стати економічна». Таким чином, геоекономіка – це напрям

соціальних наук, що розвинулась в 1990-і рр. на поєднанні світової економіки, політології та геополітики [1].

У Європі в кінці ХХ століття концепція геоекономіки розроблялася різними італійськими вченими, вони вважали що основними дійовими особами були держави, а не банки і корпорації, одним з них був генерал у відставці К. Жанн. Він та П. Савон визначили різницю між геополітикою та геоекономікою:

- в геополітиці здійснюється жорсткий контроль за можливостями держави, в геоекономіці таке контролювання лише часткове;
- геополітичні цілі є загальними, так як поширюється влада над стратегічно важливими зонами;
- геоекономічні цілі сприяють досягненню геополітичних;
- також держави підтримують свій економічний розвиток, використовуючи свою геоекономічну силу, для отримання переваг на міжнародній арені.

Якщо підводити підсумки, то можна виявити суперечність теорій, так важливим є домінування економіки в міжнародних відносинах, а також зниження військової складової. Можна сказати що геоекономічна концепція більше підходить для країн західного світу, так як імовірність військових конфліктів між ними набагато нижче ніж економічних. Більшість держав співпрацюють між собою у військових, економічних, соціальних відносинах, і повинні зважати на зацікавленість один одного.

Список використаних джерел

1. Лук'янович Н. В. Геополітика / Н. В. Лук'янович., 2015. – 319 с.
2. Основи геополітики [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://society.polbu.ru/dugin_geopolitics/ch58_i.html.

Писарева О.М, студентка

Науковий керівник: к.е.н., доцент Ткаченко В. В.,

к.е.н, доцент кафедри економіки підприємства

ННІ ЕОМС, Університет ДФС України

СУТНІСТЬ ТА СКЛАДОВІ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Успішне функціонування промислового підприємства в конкурентному середовищі все більше залежить від активності його інноваційної діяльності. В свою чергу, ефективність інноваційної діяльності промислового підприємства значною мірою зумовлена величиною його інноваційного потенціалу. Саме інноваційний потенціал виступає комплексною характеристикою спроможності